Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

Q[ue] itera[n]da est co[n]fessio in sex casib[u]s. §. iiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Visual Library

herere. Quõ ỽo q̄s debeat d̄
ponere ĩ h̄ cõſciaʒ erroneã vł
ſcrupuloſã: hẽs .s̄ .i.j.p.ti.ij.
ca. de cõſcientia.

Q, iterãda eſt confeſſio in
ſex caſibus. §. iiij.

Lire etiã tenet̃ ꝯfeſſor
s q̄ ſunt illi caſus in q̄bꝫ
tenet̃ q̄s iterare ꝯfeſſi
onẽ: ꝛ ſunt q̄ttuor ſm̃ Pe. de
pal. duo ỽo ſunt ex pte cõfitẽ
tis. Prim⁹ ſm̃ Pet. Tho.
Ray. ꝛ Hoſti. ꝛ oẽs alios. ſ.
qñ aduertent̃ tacet aliqđ qđ
ẽ mortale vł credit: vł ꝓbabi
lit̃ dubitat eẽ mortale ex ve-
recũdia vł alia cã iniuſta: tũc
etiã mortł̃r peccat cõmittẽdo
fictionẽ in ſacro ꝛ notabilẽ ir
reuerentiã: ꝛ iterare tenet̃ talẽ
confeſſionẽ. Si tñ talis cõfi
teret̃ eidem cui ꝛ ꝑus ꝛ ille hꝫ
in memoria pctã ei⁹: ſufficit
dicere illud occultatũ ꝛ illam
fictionem ſm̃ Guill. durañ.
imo etiaʒ ſi ñ hr̃et in meõria:
vt ptꝫ in fine. iiij. caſus. Sed
ſi dimitteret ex aliq̄ iuſta cã:
puta q꞉ ꝓbabilit̃ dubitat euʒ
ſolicitãtẽ ad malũ de q̄ ꝯfitet̃
vel reuelatorẽ ꝯfeſſionis vel
dicẽdo id cũ ſit ꝯfeſſor mani-
feſtaret pctm̃ qđ audiuit: pu-
ta ſi iniuſte abſoluit cum non
debeat: ꝛ in his caſibꝫ nõ hñ-
do copiã: niſi talis ꝯfeſſoris
cui ꝯfitẽdo aliqđ p̄dictoꝝ ſeq̄
ret̃: tũc ſatis videt̃ ꝙ ſit excu-
ſat⁹. Dic̃ etiã p̄dict⁹ Duran.
ꝙ ſi ex ig̃rãtia craſſa ꝛ ſupina
aliqđ retinuit mortale: q꞉ no
luit cogitare de ſuis pctĩs. te
net̃ totũ iterare. Secus ſi ex
ignorãtia ꝓbabili: q꞉ tũc ſolũ
illud qđ dimiſit. Scđus eſt
ſm̃ Tho. ꝛ Pe. qñ nõ imple-
uit pñiam ſeu ſatiſfactionẽ in
iunctã ꝑ mortalibꝫ ex cõtem-
ptu vel ex negligẽtia: ꝛ eſt ob-
litus ei⁹: ſi em̃ ei⁹ recordaret̃:
adhuc poſſet ꝑficere: ꝛ tũc ꝑ-
ficiẽdo iterare nõ tenet̃: ꝛ p̄ci
pue qñ nõ eſt ſibi p̄fixus ter-
minus quẽ nõ poſſit trãſgre-
di: q̄uis ſit ſibi declaratuꝫ in
q̄ ipam debeat facere: vel in
alio tpe ipam ſupplere: eoipo
aũt ꝙ facit ſibi ꝓpoſitũ nõ im-
plẽdi pñiam ſibi iniunctam ꝑ
mortalibꝫ ex negligẽtia vł cõ
temptu peccat mortł̃r: q꞉ te-
net̃ ad illã ſub p̄cepto. Sec⁹
ỽo eſt de pñia iniũcta ꝑ veni
alibꝫ ad quã nõ tenet̃ de neceſ
ſitate ſm̃ Tho. Idẽ ſi pñiam
iniunctã ꝑ mortalibꝫ dimitte
ret ex impoſſibilitate: puta ex
infirmitate et hmõi. Poſſet
tñ pñia iniuncta ab vno cõfeſ
ſore mutari ab alio cui cõfite
ret̃: etiã ſine audiẽtia peccato
ruꝫ illoꝝ ꝑ q̄bꝫ erat impoſita

ꝑm Pe. de pal. de h infra vi-
de. Terti⁹ caſ⁹ ꝑm Pe. Tho.
Ray. ꝛ Hoſti. eſt ex pte ꝯfeſ-
ſoris: qñ vicȝ notabilit̃ ē igno-
rãs ſacerdos: ita ꝙ neſcit diſ
cernere int̃ mortale ꝛ veiale
de cõibꝫ pctis: ꝛ ꝑcipue cũ pe
nitẽs habȝ caſus intricatos ꝛ
difficiles. Cõcordat Durañ.
ꝛ addit: ꝛ hoc niſi penitẽs ſit
perit⁹: ꝛ inſtruat confeſſorez
Cũ aũt vadit ad eũ quem ſcit
idiotã ꝛ ignorãtẽ tenet̃ itera-
re: hec Durañ. Qđ videt̃ in-
telligendũ qñ põt hr̃e aliũ ſuf
ficiẽtẽ: nã ſi aliũ hr̃e nõ põt: ꝛ
multomagis qñ eſt in ꝑiculo
mortis: põt ꝛ debȝ ꝯfiteri ei
quem habȝ. Vñ Aug⁹. dicit
de pe. diſt. vj. Qui vult confi
teri vt inueniat grãȝ: ſacerdo
tem q̃rat ſcientem ſoluere ꝛ li
gare. Quart⁹ caſus eſt ex pte
te ꝯfeſſoris: eſt aũt impoten-
tia abſoluendi ꝑm Pe. Tho.
Ray. ꝛ Hoſti. qđ põt eſſe du
plicit̃ ꝑm Pe. de pal. ꝛ Durã:
vl̃ qꝛ hȝ ptãtẽ artatã abſoluẽ-
di: qꝛ ſcȝ ab aliq̃bꝫ pctis non
põt abſoluere ſupioꝛ reſeruãte
ſibi illos: ꝛ tñ ab illis đ facto
abſoluit. Et ꝯfeſſus illi cũ ei
ꝯſtat tenet̃ iterꝫ cõfiteri: nõ q̃-
dẽ oĩa ꝑm Pe. đ pa. ſȝ illa tm̃
de q̃bꝫ nõ potuit abſoluere:
aut h eſt qꝛ nullã habuit ptã-
teȝ: ꝛ hoc qꝛ nõ erat ſacerdos
q̃uis reputaret̃. vl̃ qꝛ nõ ſub
ditus: vl̃ quia intruſus. aut
qꝛ excõicatus vel ſuſpẽſus ab
officio hmõi. et abſolutus a
tali cũ illi hoc ꝯſtat. tenet̃ ite-
rũ cõfiteri. qꝛ realiter non eſt
abſolutus. q̃uis ignorantia
facti excuſet eum in cõſpectu
dei. ac ſi eſſet abſolut⁹: dũ ne
ſcit. ꝑm Tho. ĩ q̃libe. Sȝ pe.
de pal. in. iiij. di. xvij. q. vj. ſic
diſtinguit. ꝛ notabilit̃. qꝛ aut
impedimentũ qđ hȝ abſoluẽſ
eſt iuris diuini vl̃ hũani. Si
iuris diuini. vicȝ qꝛ ñ fuit ba-
ptiſatus talis. vl̃ nõ ordiat⁹
ꝛ in hoc caſu abſolutus a tali
tenet̃ iterũ cõfiteri hoc ſcito:
nec papa poſſet đ ꝯrio diſpẽ
ſare. Si ꝟo impedimẽtũ ē iu
ris hũani. puta qꝛ ſuſpenſus
eſt vel excõicat⁹ ꝛ hmõi. tunc
ĩpedimẽtũ aut ē notoriũ aut
occultũ. Si notoriũ: puta qꝛ
manifeſte vel publice ꝟbera-
uit clericũ. ppt̃ qđ eſt excõica
tus notorie. aut manifeſte in
truſus. ſcȝ ꝑpt̃ cõceſſionem ſe-
culariũ poſitus in eccl̃ia cu-
rata. ꝛ nõ ꝑ canõicã ꝯceſſiõeȝ
ꝑpt̃ qđ titulũ nõ hȝ. nec pote
ſtatem ſup parochianos illi⁹
eccl̃ie. ꝛ tal̃ ꝯfeſſus iſti tenet̃
iterũ cõfiteri hoc ſcito Si ꝟo
impedimentũ eſt occultũ. tũc

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

aut ↄfitẽs ſcit illō impedimẽ
tũ: aut neſcit. Si ſcit ↄfitẽdo
illi tenet̃ iterũ ↄfiteri ⁊ peccat
mortal'r cōicãdo illi ĩ diuinis
Sz ſi neſcit impedimẽtũ qđ
etiã alijs occultũ ẽ: ⁊ h̄ ignorã
tia fcti: puta q2 pcuſſerat cle
ricũ nullo vidẽte: tũc n̄ tenet̃
iterare. Argumẽtũ ad h̄ đ ſcia
ſerui q̃ liber putabat̃ publice
q̃ rata eſt. Sz ſi hoc neſciret
ignorãtia iuris: puta q2 ſcit il
lũ pcuſſiſſe clericũ: ſed credit
nihilominꝰ ipm poſſe audire
ↄfeſſiones: nō excuſat̃ ꝑpt h̄:
q̄n teneat̃ iterare confeſſionẽ
ſm Pe. de pa. Quĩtꝰ caſus ĩ
q̃ q̇s tenet̃ iterare ↄfeſſionez
ſm Pe. đ pal. vbi. s. eſt impe
dimẽtũ ex pte ↄfitentis ſcitũ
vl' oblitũ vl' ignoratũ pbabili
ter: puta quia erat excōicatꝰ
maiori vl' mĩori excōcatiōe: lz
neſciret: ⁊ cũ poſtea ſciuit te
net̃ iterũ ↄfiteri abſolutꝰ: q2 li
gatꝰ excōicatōe abſolui n̄ po
tuit a pctis: et pbabil' igrãtia
p̄ſeruat a culpa ⁊ a pena irre
gularitatꝫ: ſꝫ nō facit eũ nō eẽ
excōicatũ: ꝑpt qđ ſi tũc elige
ret̃: vel ſibi bñficiũ ↄferretur:
ignorãtia n̄ faceret ꝙ ſibi ali
q̇d ius acq̇reret̃. c. apl'ice. ex
tra đ cleri. excō. minis. Eſt ãt
minꝰ capax ſacramẽtoꝝ a q̄ꝝ
pticipatiōe directe excludit̃:
q̄ꝫ q̇rũcũq̄ꝫ alioꝝ: et iđo abſo
lutio nulla. Et dicit idez Pe.
ꝙ in h̄ caſu ⁊ ĩ alijs in q̇bꝫ q̇s
tenet̃ iterare ↄfeſſionẽ ſi ↄfite
ret̃ eidẽ n̄ opteret iterare pctã
explicite: ſꝫ ſolũ implicite di
cẽdo. Peccaui in ill' q̃ al's vo
bis dixi: ſic ſi nulla fuiſſet ab
ſolutio de facto. Dilata eñi
abſolutio p mltos dies fieri
pōt: etiam ſi ipe oblitꝰ fuerit:
dũ tñ pnia ei pus innotuerit:
q2 ſi nō taxaſſet pniam: tunc
opteret ad meõriaz reducere:
vt moderaret̃ iuſte: ꝑpt qđ re
mittẽs ad epm ſi nō abſoluat
debꝫ pniaz innoteſcere. quẽ
poſt reditũ abſoluẽs iniungit
dicens: facias qđ tibi dixi: q2
ligare n̄ debuit añq̄ꝫ abſolue
ret: ita ⁊ in ꝓpoſito. Hec Pe.
Guil. etiã dicit: ꝙ pnia nō re
q̇rit tãtã ↄtinuitatẽ agẽdorũ
⁊ dicẽdoꝝ ſic alia ſacra. Sz ĩ
vna die pōt fieri ps ↄfeſſio
nis: ⁊ in alia die altera: vel in
vna die ↄfeſſio audiri: ⁊ ĩ alia
impendi abſolutio: ⁊ iniungi
pnia pctoꝝ. Sextus caſus
ẽ q̄n q̇s facit ↄfeſſionẽ ĩ mor
tali ſine ꝓpoſito abſtinẽdi: ſꝫ
q2 iſte caſus hꝫ varias opini
ones et ſatis difficiles: ideo
declarabit̃ in ſequenti. §.
An valeat cōfeſſio ab incō
trito facta: vt eam iterare nō

oporteat. §.v.

Na ex cō

v ditiōib⁹ ꝯfeſſiōis eſt
ꝙ ſit lachrymabil'.i.
cū dolore ſeu diſplicētia d̄ pec
cat; ſaltē ſm rōnē. Vn̄ que-
runt doctores. Utrū ꝯfeſſio
facta a nō ꝯtrito. q2.ſ.nō do-
let ſufficiēter. vl' nō ꝓponit ſe
abſtiere a pctīs valeat: ita ꝙ
nō teneat eā iterare. ⁊ reſpon
det Pe. de pal'.in.iiij.di.xvij.
ꝙ ad arg. h̄ ē triplex mod⁹ di
cēdi. Prim⁹ eſt ꝙ nō valet
ad remiſſionē culpe nec pene
nec tūc nec recedēte fictione.
vn̄ ⁊ tūc tenet iterare. ⁊ hec ē
opinio Hoſt. ī q̄libet. Ray. ⁊
Hoſti. in ſūma. Bonauētu. in
iiij. Durañ. Rob. holkot Ui
cen. in ſpeculo hyſtoria. Se
cund⁹ mod⁹ dicēdi ē ꝙ talis
ꝯfeſſio valeat ad remiſſionē
culpe. qn̄ impenitēs ꝯfitet ⁊
abſoluitur. lʒ tūc nō recipiat
fructū ꝯfeſſionis tn̄ recedēte
fictiōe recipiet. ſicut dicit de
baptiſmo. ⁊ rō h⁹ forte eſt. q2
ſicut in baptiſmo īprimit cha
racter ad quē recedēte fictiōe
ſequit gr̄a. ita in pnīa īprimit
q̄dā ornat⁹ ad quē recedente
fictiōe ſeq̄t gr̄a. Et hec ē opi
nio Pe. Tho. Richar. in. iiij.
Jo. ⁊ Bern̄. in glo. videt etiā
eſſe de pe. di. j. c. mēſurā. §. ſe
quēti. Dicit em̄ ꝙ n̄ ē neceſſe
ꝙ pctā q̄ ſemel ſacerdoti con-
feſſi ſum⁹ eadē denuo ꝯfitea
mur. Eſt ⁊ terti⁹ mod⁹ dicen
di ꝯcordās ambos. Aut em̄
talis nō hʒ intentionē cōfiten
di ſacramētaliter ⁊ abſoluen
di. ſed deridendi. aut hʒ inten
tionē ꝯfitendi. In pmo cāu
nō liberat a preceptodiuino de
ꝯfeſſiōe. q2 ſine intētiōe n̄ pōt
ſuſcipi eſſentia ſacramēti qḋ
conſiſtit in vſu. vn̄ tenet iterū
ꝯfiteri. Si aūt intēdit tūc di
ſtinguēdū eſt. q2 intēdēs iple
re p̄ceptū ⁊ ſuſcipe verū ſacra
mētū qḋ eccl'ia ꝯfert. aut nul
lā hʒ pnīam de ſuo pctō: aut
aliq̄. ſi nullam tūc pnīe ſacra
mentū nō ſuſcipit. quia ptās
hmōi ſacramēti eſſētial' q̄ cō
ſiſtit in actu ſuſcipiētis: ē act⁹
interior. vn̄ ſine eo nō ē ſic nō
eēt mr̄imoniū ſi q̄s intēderet
verū ſacramētū ſuſcipe nō tn̄
ꝯſentire: niſi in carnalē copu
lā ⁊ ad tp̄s. Sed ſi aliquā hʒ
pnīam de pctīs ſuis. tūc iterū
diſtinguēdū eſt. q2 aut talem
hʒ pnīam ꝙ ſufficit cū ſacra-
mēto. puta cōtrit⁹ accedit ad
confeſſiōē ex q̄ fit ibi cōtrit⁹
vi clauiū vnde fugat fictio. ⁊
ſic nō hʒ dubiū. q2 ⁊ ſacramē
tū ſuſcepit ⁊ effectum eius. ſ.